

Redacțiunea Administrațiunii și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Preș și neșrancați nu se pri-
mesou. Ma inscripție nuse re-
trimite!

Bircurile de născuții:
Brașov, p. a. mare Nr. 22

Inserate noi primeseou în Viena
Judofu Hesse Hassenstein & Volger
(Otto Mass), eni: Schalek, Alois
Harnd, M. Duke, A. Oettel, J. Don-
nerberg în Buapasta: A. V. Gold-
berger An on Hesse Kollstein Berwal:
in Frankfurt: G. L. Dawbe; in Ham-
burg: A. Steiner.

Preșul inscripțiilor: o seriă
garmondă pe o colônă 8 cr.
și 80 cr. Imbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarifi și invoiată.

Reclame pe pagina III-a o
sereă 10 cr. v. a. s. 80 ani.

GAZETA TRANSILVANIEI

(NUMERŪ DĒ DUMINECĂ)

„Gazeta” ese în fiă-care di.
Abonamente pentru Anșto-Ure: 118:
Pe unū anū 12 fl., pe șese luni
6 fl., Pe trei luni 3 fl.

Pentru România și străinătate:
Pe unū anū 40 franci, pe șese
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.

Se prenumără la tôte ofișese
poștale din țera și din afară
și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I: pe unū anū
10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu durulă în
casă: Pe unū anū 12 fl., pe
șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unū esemplar 5 cr. v. a. s. 15
bani.

Atâtū abonamentele câtū și
inscripțiile suntū a se plăti
înainte.

Nr. 192.—Anul LIII.

Brașov, Duminecă 26 Augustū (7 Septevre)

1890.

† Vasile Alexandri.

Marele poetū alū Românilorū,
vecinicū tēnerulū și fericē cāntă-
rețū — cum ilū numese Eminescu
în „Epigonii” sei — Vasile
Alexandri, a încetatū din viețā
Miercuri nōptea spre Joi la moșia
sa din Mircesci.

Ilustrulū fiu alū României,
fala și lucēfērulū strălucitorū alū
latinității smulsū este și elū din
mijloculū poporului sēu, pe care
elū l'a iubitū atâtū de multū și
care l'a iubitū pe elū.

Alexandri s'a dusū din lumea
noștrā trecētoare a durerilorū, dēr
s'a dusū numai pentru ca cu atâtū
mai puternicū și mai gloriosū sē
domnescā în împērația spiritului,
în veciniculū imperiu alū ne
murirei.

Nu este nicī unū unghiu lo-
cuitū de Români, unde sē nu fi
străbătutū dulcele acorduri ale
lirei marelui poetū, deșteptāndū
cele mai nobile sentimente pen-
tru bine și frumosū, pentru iu-
birea de neamū și de patriā și
insufletindū inimile române de cu-
ragiulū și vitejia strămoșescā, de
care noua generațiā a datū pro-
blele cele mai strălucite în luptele
de peste Dunăre.

Totū Alexandri a cāntatū și
gloria renāscutā a patriei sale, și
neatērnarea ei, după-ce în unire
cu ceilalți mari patrioți și literați
români contribuise în modū in-
semnatū la redeșteptarea romānis-
mului și la emanciparea lui de
sub influința streinā.

Dēr inima cea mare a poetului
nu a cuprinsū numai pe frații sei
Români din rēsăritū, ci a îmbrā-
țiatū cu căldură și pe națiunile
surori latine din apusū, cāntāndū
mărețele versuri:

Latina gintă e regină

Intr'ale lumei ginte mari.

Astfelū Alexandri s'a înălțatū

cu spiritulū sēu până la cele mai
înalte idealuri ale culturii întregi
latinității, cu care trebuie sē mērgā
mână în mână cultura Romā-
nilorū.

Mare este dēr perderea ce-o
indură toți Romāni prin mōrtea
neuitatului bardū dela Mircesci.

Adēncū măhniți de acēsta per-
dere ne apropiāmū de momentulū
marelui nostru poetū, pe care de-
punemū cununa lacrimilorū nōstre.

Fiā ca geniulū lui sē vegheze
pururea asupra desvoltării limbei
și a culturii nōstre, lumināndū alā-
turii cu ceilalți lucēfēri ai romā-
nismului cărările spinōse ale multū
cercatului nostru poporū!

Vasile Alexandri s'a nāscutū
la anulū 1821 în Iași. Fiu de pă-
rinți bogăți, și-a făcutū studiile pe
la diferitele pensionate franceze din
Romānia, cari pe atunci erau cele
mai bune. După ce a absolvatū
clasele primare și secundare Ale-
xandri s'a dusū la Parisū, ca sē
urmeze cursulū de medicinā. În-
dēstratū c'o sumā de idei înalte,
ardēndū de foculū patriotismului
și mātātū de dorulū pāmēntului,
unde a vēdūtū āntēiași datā lu-
mina dīlei, s'a reītorsū la anulū
1839 în țera sa unde în „Dacia li-
terară”, redigēatā de ilustrulū pa-
triotū romānū Mihailū Cogălniceanu,
și-a începutū cariera sa literară.

Peste cāțiva ani, la 1842, Ale-
xandri pētrunsū de fericita ideā
de a desgropa comōra de gândire
și frumșete a națiunei sale din co-
liba și vatra țēranului romānū
unde era ascunsā de-atātea vēcuri,
face călătorii prin țērā, pentru
a culege poesii poporale din
īnsuși graiulū poporului. Alexan-
dri īnsē nu se mulțami numai
cu atāta, căci la 1844 dimpreună
cu C. Negruzzi și M. Cogălniceanu
iau asuprā-le conducerea teatrului
romānū din Iași. Unū nou cāmpū
de lucrare i-s'a deschisū prin a-
cēsta marelui poetū. Pentru acestū

teatru īncepe elū sē scrie micī piese
teatrale.

Patru ani mai tārđiu, la 1848,
Alexandri, în urma mișcărilor
acestui anū epocalū, își părăsece
patria și merge la Parisū unde a
și rēmasū până la 1855, când in-
torcēndu-se ērāși în țera sa a scosū
la luminā o revistā literară nu-
mitā „Romānia literară.”

De-aici înainte numele lui
Alexandri a începutū sē iēsā totū
mai multū la ivelā, talentele lui
sē aparā din ce în ce mai strălu-
cite și din Nistru până 'n Tisa,
până 'n Adria și până 'n Epirū
inima necājită a Romānului se guse
momente de veselī, cetindu'i crea-
țiunile lui poetice.

Alexandri a lucratū ca factorū
principalū la unirea principatelorū
române, s'a încălđitū și inspira-
tū puternicū de marea ideā a unirei,
cāci cine nu cunōsce neperitōrele
versuri, ce le cāntā adī micū și
mare:

Hai sē dāmū mână cu mână

Cei cu inimā romānā,

Sē'nvērtimū hora frāției

Pe pāmēntulū Romāniei.

Și:

Unde-i unulū nu'i putere

La nevoi și la durere,

Unde-sū doi puterea creșce

Și dușmanulū nu sporesce!

Dupā unirea principatelorū
sub Cuza-Vodā Alexandri a luatū
parte la afacerile publice ale sta-
tului, ca deputatū, ca ministru și
mai în urmă a reprezentatū Ro-
mānia în Parisū, ca ministru ple-
nipotențiarū, care postū l'a ocupatū
până la mōrtea sa.

Alexandri este unulū dintre
cei dintēiu lirici la Romāni. Ade-
vēratū, cā elū a scrisū aprōpe în
tōte genurile, nicī intr'unulū īnsē
n'a rēușitū așa de bine ca în li-
ricā. Multe dintre poesiile lui de
feliulū acesta au prinsū rădēcini
și s'au generalisatū, mai alesū
dēcā ținemū sēmā, cā īvingēto-

rulū dela Montpellier, are o limbā
dulce, mlādiosā și sonorā, ēr rit-
mulū ca și rima lui īnduioșezā și
īnveselesce, farmecā și rourēzā unū
felū de grațiā īmbātātōre, unū
felū de musicā, ce te rāpeșce cu
sine. Cine n'a cetitū „Tu care
ēști pierdūtā”, „Adio Moldovei”,
„Dulce Moldovā”, și mai alesū „Pas-
telurile” lui Alexandri, copia fidelā
a naturei și cine nu și-a simțitū
pieptulū sbuciumatū de unū no-
bilū și puternicū entusiasmulū reci-
tāndū poesia „Peneșū Curcanulū” în
care timbrulū energiei, caracteri-
sēzā mersulū și desvoltarea īnsu-
fletitōrelorū versuri.

Alexandri a scrisū și în ge-
nulū dramaticū. Putemū dīce, cā
dintre toți scriitorii nōstri elū sin-
gurū s'a ocupatū seriosū cu scrieri
teatrale, obținēndū și pe acestū
terenū succese mai mari, ca orī
și care altulū. Mai la începutū
Alexandri scria micī comedii, farse
și vodeviluri scōșe mare parte
din viețā și raporturile sociale ale
Moldovei, sbiciuindū printr'ensele
vițuri și prejudețele īncuibate
în viețā socialā romānā de pe
atunci și generalisāndū mai alesū
gustulū pentru desvoltarea tea-
trului la Romāni. A scrisū apoi
mai tārđiu „Despotū Vodā”, „Fān-
tāna Blandusiei” și „Ovidū” în cari
cetitorulū pōte afla pasage și ta-
blourī clasice.

Dreptū īncheiere amintimū,
operele ce le-a publicatū Alexandri:
„Doine și Lăcrāmiōre”, „Pasteluri”,
„Legende”, „Dumbrava-roșiā”, „Ostașii
noștri”, „O colecțiune de poesii popu-
lare”, „Piese teatrale” ș. a.

Guvernulū romānū a luatū ho-
tārīrea ca īnmormēntarea lui Va-
sile Alexandri sē fiā făcutā pe
cheltuiala Statului.

Ministrulū cultelorū și alū ins-
trucțiunei publice, d-lū Theodorū
Rosetti, va reprezenta guvernulū.

Academia romānā va trimite
o delegațiune spre a asista la īn-
mormēntarea ilustrului poetū.

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.,

Isvorulū și codrulū.

Codrule, tu osēnditulū
Baterei de vēntū alū iernii,
Cāți lucēfārī și se'nchinā
Și cum blāndū pe frunđe cerni-i.
Sub a tale sfinte pōle
Visurile mele trecū
Și cu tine își petrecū.

Codrule, prietinū dulce,
Dēr de ce mē mai pimesce
Aiurarea ta nebunā,
Visulū tēu, ce mē robesce?
Șerpuindū de mii de vēcuri,
De ce catū pe-adēnculū tēu
Pacea sufletului meu?

O, isvorū, de ce-mī vorbeșce
Tainicū dulcele tēu ropotū
De primire de lucēfārī,
Când alū serii glasū de clopotū
Pe sub cōja mea se'ndēsā
Și mē clatinā din somnū,
Eu, alū pācii dulce domnū!

Nu scii tu, cā fārā mine
N'ai clipi așa de dulce,
Când pe cerū zimbesce luna
Grele gânduri sē le culce.
N'ai mai face din ochiu galeșū
Teilorū și fagilorū,
O, isvorū, dragā isvorū!

Traianū H. Popū.

Pronumele men streinū — fatalū.

Motto: De-ar scī omulū ce-ar pāți
De cu vreme s'ar pāți.

Pe cānd mē aflāmū în orașulū Lem-
bergū, în ultimulū anū de gimnasiu, imī
mergea fōrte greu, căci n'aveamū de
nicāirea nicī unū ajutorū, din acēstā
causā mē cuprinsese grija de -oiu mai
putea-o duce așa, ca sē fīnescū măcarū
numai acelū anū.

În acēstū necasū imī aduseiū aminte,
cā mātuitorulū meu cu calfa călētōre,
ce'mī rāpise legātūrica cu tōte ale mele,
imī dīse, cānd mē concediā din caste-
lulū sēu: „Sē mē portū bine și sē īn-
vēțū cu sērguințā, căci dēnsulū va cer-
ceta despre conduita mea și de va afla-o

cā-i bună, elū mī-a fi „tatā”, la ce soția
lui adause: „și eu mamā”.

Luaiū deci testimoniulū școlarū din
anulū trecutū cu mine și mē duseiū īn-
tr'acolo sē implorū ajutorare.

Venitū în ograda castelului mī-se
pārū a nu fi aici tōte cum au fostū, căci
sufletū de omū nu vedeamū, ferestrele
și ușile castelului erau tōte īnchise, deși
era timpū frumosū de vērā. În fine
iese cine-va īmbrācatū țērānesce și mē
īntrebā, pe cine cautū. Eu rēspundū, cā
pe boeri. Omulū se uita la mine, ca
și cānd ar vrē sē mē cunōscā și apoi
dīse:

„Nu ești d-ta școlarulū de anū, ce
avuși o întēmplare cu unū omū călētō-
torū?”

„Da, eu sunt”, rēspunseiū, la ce
omulū imī dīse:

„D'apoi nu scii, cā stāpānii nōstri
deja de pe atuncea, de pela Dumineca
mare, s'au dusū de pe aice, și cā de
atunci nu s'au mai īntorsū?”

„Nu sciu”, dīseiū eu și īntrebaiū īn-
cātrāu s'a dusū.

„Da sciu eu? La Parisū orī Londra

și Dumneșeu scie de s'orū mai īntōrce?...
Vremī grele au datū peste bieții nōstri
boeri!... Chiar în nōptea aceea, după ce
plecase de acasă, venirā nisce Nemți cu
cātane, īncunjurā curtea și cercarū,
cāutāndū nu sciu ce, prin tōte odāile și
cotlōnșese...”

Cam pricepuiū acum, ce a pututū
fi, cā se auđia de nisce conspirațiuni
prin țērā. Mē īntorseiū deci supēratū
și necājitū īndērātū la Lemberg.

Nu multū după aceea, trecēndū eu
īntr'o dī pe lāngā biserica „moldove-
nescā”, o vēquiu deschisā și gāndindū
la apāsata-mī stare, imī veni īndemnulū
firescū de a īntra în bisericā. Tot-odatā
imī aduseiū aminte, cā și acēstā bisericā
e īnălțatā de Romāni, pribegitū din țera
lorū și aflātōri în stare grea, ca a mea
de acum. În biserica deșērtā domnea
liniștea saurā, aveamū numai sfīntele
icōne īnainte mea și zugrāvelele pe pā-
reți, īntre cari și chipurile ctitorilorū
romāni ortodoxi ai acēstei biserici, ēr
internulū meu dogorea de necasū. Acēstea
tōte imī cuprinsērā sufletulū cu o pro-
fundā și adevēratā evlaviā. Stētuiū în

Revista politică-

Dinăuntru. In Nr. 189 al „Gazetei Transilvaniei“ am publicat o corespondență, ce ni s'a trimis de un bărbat de stat, care stă în legături directe cu cercurile hotărâtoare din Viena. In acea corespondență se dicea, că la manevrele dela Oradea-mare și Dobrițină va asista și ministrul român de războiu generalul Vlădescu, ca trimis din partea Regelui Carol să salute pe Monarhul nostru. Prezenței ministrului român de războiu la aceste manevre i-se dă însemnătate politică și este rezultatul întrevederii Monarhului austro-ungar cu Regele român, și anume se dice, că s'ar fi încheiat verbal o convenție militară între Austro-Ungaria și România în contra unei eventuale treceri forțate a armatei rusești prin România în Bulgaria. In corespondență se mai dice, că acest fapt nu trebuie să se considere ca o aprobare a persecuțiunii Românilor din Ardél. Bănăt și Țera ungrurească și nici o dovadă de raporturi intime, lucru care nu poate fi, câtă vreme diariștii români sunt aruncați în temnițele ungrurești și gemetele lor răsună până în sala Tronului român, și strigătele de durere ale celor trei milioane de Români s'gduc inimile celor șapte milioane de Români din România liberă.

Cuprinsul acestei corespondențe s'a telegrafat oficiosului „Ország Erteztitő“, care l'a comunicat apoi tuturor celorlalte foi.

In partida stângei extreme e aprăpe să se facă o ruptură: Partida dela 1848 vrea să se despartă de partida dela 1849, cu care era unită. Pe când cei dela 1849 nu vreau să scie decât de programul lui Kossuth, cei dela 1848 în frunte cu Ugron se abat încâtva dela acest program, vrând adecă să ajungă totu ținta lui Kossuth, dér pe altă cale, ce a arătat-o Ugron în adunarea partidei independente ardeleni ungrurești, ținută la 31 August în Clușiu. Etă programul acesteia, desfășurat de Ugron în vorbirea sa:

Partida dela 1848 nu vrea revoluțiunea. Instituția delegațiilor nu o aprobă, trebuie desființată. Până atunci însă independenții se între în ea. ceea ce în principiu admite și Kossuth. Trebuie să se creeze treptat armata națională, în fiă-care anu câte un corp de armată, ér după câți va ani să se scape Ungaria cu totul de afacerile comune cu Austria. Partida însă stă pe baza uniunii personale, adecă ambele jumătăți ale monarhiei să fiă independente una de alta, dér să aibă același Dominitor.

In Olmütz s'a ținut o mare adunare de studenți, în care s'a luat soluțiunea d'a se lucra pentru neatârarea politică a Moraviei, a se trimite o

telegramă de salutare episcopului Strossmayer, neobositului luptător pentru drepturile poporului slav, și a invita pe deputații slavi ai Moraviei să stăruiască pentru înființarea unei universități slave în Moravia.

Din afară. Érași se lătesc faime, că proclamarea independenței Bulgariei și a principelui Ferdinand de rege ar fi în ajuns d'a se face; cu Sultanul s'ar fi tratat deja despre această și el ar fi deplin învoit. De altă parte mai multe diare aduc șcierea, că cestiunea bulgară se va regula încurând în urma unei învoeli între Germania, Anglia și Rusia, prin crearea unei confederațiuni balcanice, a cărei neutralitate ar recunoșce-o toate puterile europene, și din care Turcia și Grecia n'ar face parte, dér ar fi cuprinsă în ea și Albania.

Acestor sciri nu li-se pot da creșmântă mai ales acum, după ce Bulgaria stă cu Turcia în cele mai bune raporturi în urma numirii episcopilor bulgari în Macedonia, și după-ce Serbia cu Bulgaria trăesce în cele mai încordate raporturi.

Unu diar englez adusesce șcierea, că Exarhul bulgar ar fi făcut lângă Țarul pașii, în înțelegere cu ministrul președinte bulgar Stambulov, cu scop de a împăca pe Rusia cu Bulgaria. Cercurile bine informate din Sofia desmintă această șciere.

SCIRILE ȚILEI.

Premii pentru două disertațiuni. Subcomitetul despărțământului I alt „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ va premia, conformu deciziunii ultimei adunări generale a despărțământului, cu suma de câte 10 fl. v. a. două disertațiuni menite a se ceti la adunarea generală din toamna acésta. Subiectele acestor disertațiuni vor fi următoarele: 1) Care au fost cauzele decădînței economice de vite la Români din Săcele și cum s'ar pute ridica din nou acest ram de economie? și 2) Prin ce mijloce s'ar pute desvolta și perfecționa industria de casă la Români din Săcele? Amândouă aceste disertațiuni vor avea a fi scrise în stilul popular și în privința estensiunii vor fi astfel întocmite, încât să se potă ceti amândouă într'o ședință Manuscriptele vor fi înaintate până în 1 Octomvrie st. v. directorului despărțământului, părintelui protopopu Ionu Petrică în Brașov.

Comassare în Tartaria comit. Albei inferiere. Ni se scrie: S'a lătit vorba în-

tre locuitorii din această comună, că proprietarul Barcsay Miklos, fiul lui Barcsay János, care, după ce și-a răpădit totă averea prin vânzare la jidanii, s'a aședat în Tartaria în domeniul rămas, pe care nu a voit nime-nă a-l cumpăra fiind-că a fost concuș totu la omeni de aceia, cari s'au născut pentru a cultiva pământu, ci mai mult pentru a mânca de-a gata, vădend, că nu pôte trage nici un folos după moșia sa i-s'au dat ochii la agrii Românilor din această comună, cari în urma ostenelelor și sudorilor ce-le îndură cu cultivarea pământului își iau răsplată destul de mulțamitoare, a cerut comassarea, care e deja și în curgere. Numitul proprietar cu ocaziunea unei pertractări făcute la fața locului a pretins, ca pământul, care-l posedă locuitorii din Tartaria să i-se dea în schimb pentru a lui. Așa are nobilul proprietar speranță, că va pute îmbogăți pe vre-unu jidov cu moșia sa.

Și Români ce fac?

Dar bisericesc. Familia răposatului parochian Ionu Tabacovici din Abrud în frunte cu ginerele acestuia Reinhard Glückseel, a dăruit bisericii gr. or. de acolo un frumos și elegant potir de aur, împreună cu celelalte rechisite necesare la proscomidia, respective la săvârșirea sfinte liturgii.

Cununii. D-lu Vasiliu Janza, student în drept și D-șora Marița Doboș și-au celebrat cununia Joi în 4 Septemvrie st. n. în biserica gr. cat. din Hațeg. — Lucreția Neagoe cu d-lu Dimitrie Petrescu, căpitan în reg. 2 geniu își vor celebra cununia lor religioasă Duminecă în 26 August v. 1890. orele 3 p. m., în biserica Sântu-Ilie din urbea Bărlad, unde se vor primi și felicitările. — D-lu Simionu Suciu, învățător și d-șora Ana Munteanu își vor serba cununia lor în Duminecă în 7 Septemvrie n. c. în biserica gr. cat. din Teiuș.

Adausul de dare pentru școle. Ministrul de interne a luat, cu ocaziunea unui casu ivit în comit. Timiș, o decisiune principiară. Declară adecă, cumcă dispozițiunea § 35 al art. de lege XXXVIII din 1868, amăsurat căruia darea școlară destinată pentru întreținerea școlilor populare comunale nu pôte trece peste 5 procente din darea directă pentru stat, nu eschide, ca în casul, când cheltuielile cu școla comună nu se acoperă prin darea de școlă, pentru acoperirea edificiului să se voteze în sarcina cassei comunale o sumă de sub-

venționare, care e a se acoperi din veniturile averii originare, ori în lipsa unei astfel de averi din adausul la darea ordinară comună, asemenea celorlalte trebuințe.

Gramatica limbii române. Subscrisul mai atrage încă odată atențiunea onor. profesori și învățători precum și onor. Direcțiunii școlare, cari au introdus gramatica limbii române întocmită pentru școlele medii, că exemplarele din edițiunea I nu sunt permise a se mai întrebuința, ci numai din a doua, care e aprobată de înaltul Ministeriu reg. ung. pentru culte și instrucțiunea publică prin rezoluțiunea cu nr. 43,235, 7 Dec. 1889. Nicolau Pilția, prof. gimu.

Țigani hoți. O cetă de țigani, ce se aședase în August în Cața, după ce a furat unei țărance, ce face comerț, mai multe lăci cu marfă nouă, a luat-o la sănătoasă. Gendarmeria a pus mâna pe cei mai mulți țigani, pe cari i-a pus la umbră în Cohalm. Câteva lăci din cele furate au fost găsite în comuna Galați. Conducătorii caravanei nu sunt prinși.

Omor. In Munții Gilăului, bătau-se Ionu Colghia, flăcău de 17 ani cu Lazaru Gaia, cunoscut ca bătașu, ilu lovi astfel în cap, încât Gaia rămase mort pe loc.

Furnizare de seacă și orđ. Se face atent publicu asupra publicațiilor făcute de intendantă corpului 12 de armată, pentru furnizare de seacă și orđ necesare stațiilor militare Brașov, Sibiu și Clușiu. Condițiunile, ca cantitatea de furnizat, timpul de predat etc. se pot vedé în fiă-care și în cancelaria magazinelor militare de provisii în Brașov, Sibiu, Clușiu și Alba Iulia. Pertractarea ofertelor va fi la 25 Septemvrie n. la intendantă numită.

Lista ospetilor la Tușnad arată până la 27 August n. 650 familii cu 1386 persoane.

Foc. In Ilefalva i-au ars lui Ludv. Imreh 35 măji metrice de himeiu uscat și pus în saci. Paguba ar fi de 3—400 florini.

Cadavru de copil. In comuna Mileșu a fost desgropat de porci cadavru unui copil. O comisiă a tribunalului din Clușiu cercetă acest casu. Pôte că e vorba de o crimă.

mijlocul bisericii și privind la „Răstignitul“ de-asupra catapitesmei, ca prin instinctu esclamau:

„Dómne, nu mă lăsa, că per!“

„Ce strigi!“ auđiu atunci un glas în dosul meu; — era unu popă, pe care nul vădusem că șede în strana de după ușile bisericii. „Ești nebun, nu scii că aicea-i biserica?“

Eșiiu, fără a dice ceva.

Eram tare flămând și n'aveam mai mult decât ultimii mei doi-spredece crețari „șain“. Merseu în restaurantul „La mărul de aur“ și cerui ceva de mâncare, ce n'ar costa mai mult decât doispredece crețari, ce-i aveam. Chelnerul uitându-se la mine cam lung, merse și dișe ceva unei dame și în curend imi aduse un talgeru plin cu tocană și o bucată de pâne. In sala restaurantului mai era încă un om, care dejuna „à la fourchette“, adecă ca și mine; dér cum vedeam, totu — nu ca și mine... După câtva timp, mâncându eu încă, într'un altu domn...

„Ah, domnul S.“ dișe tovarășul

meu de dejun cătră cel venit. „Unde ai fost, de multu nu te-am vădutu!“

„Apoi, am fost la Londra, m'a chemat societatea noastră și acum reintorsu încode, nu sciu ce să fac?“

„Cum așa?“ dișe celalaltu „ce-i aceea: nu sciu, ce să fac?“

„Apoi, etă: societatea noastră vré să înființeze o filială de asigurare în Moldova și m'a provocat să mergu într'acolo și să studiezu terenul, de s'ar pute întreprinde ceea ce doreșce societatea, de ôre-ce se dice, că acolo ar fi stări cam asiatice. Ei, să mergu eu într'o țară necunoscută și nu sciu măcaru limba celor numiți semi-selbatici de pe acolo; ér aici suntu sigur, că nu nime, dela care asu înveța măcar ceva moldovenesce—“

„Ba este, domnule“, dișeu eu, sculându-mă, „și acela sunt chiar eu, care's Moldovanu“...

Bucuria celuia, dér și a mea! — Merșeram dec după puțină vorbă la prefectul gimnasiului, ca să aflu despre mine și despre naționalitatea mea: de acolo mă duse străinul om cu sine

la locuința sa și aci imi și numără opt-spredece florini „argintu“ pe o lună, cu condițiunea, că în toate zilele, — ba nu — în toate nopțile dela 12 până la 1 se vinu la el la „lecțiune“, fiind-că peste di Englesul meu n'avea când, ci abia noptea după teatru.

„Nu face nimic“, cugetai eu, mai gândind pe drum, că „bun e Dumnezeuul Românilor! la culmea greului nu m'a lăsat să per, ci mi-a ascultat ruga mea cea din marginea periei“.

In anul următor, pe când urmam la filosofă, imi luasem locuință într'un cabinet împreună cu unu domn în vârstă ca de 30—35 de ani, care era schiop, și urma cursul de drept la universitate, ca auditoru extraordinar. Era, cum se dice, un om aședat și cu manieră forte plăcută și atrăgătoare; însă noi ne vedeam numai rar, ori numai s'era pe la culcate, ori nici atunci ci numai dimineța la sculatu. Eu peste di nu eram acasă, ci în școlă, și după aceea imi vedeam de lecțiunile mele. Câte odată când mi-se întâmpla să viu

acasă pentru ceva și peste di, găsiam casa plină de tineri, ce s'emanau a fi de stare bună, dintre cari unu imi erau cunoscuți ca studenți universitari, séu chiar și colegi de ai mei dela filosofă. Pe tovarășul meu de odai ilu găsiam atunci pururea în patu îmbrăcatu numai în alb și ținend în mână o carte, diu care le vorbea celor prezenți, — latinesce, și după cum pricepeam eu, el făcea repetiții cu acei tineri din dreptul romanu (!) Eu înțelegeam că prezența mea îi jeneză pe tineri și pe tovarășul meu; de aceea mă închinam numai decât la toți și eșiamu érași.

Acésta se întâmplase de câteva ori, după care eu mă feriam a mai veni peste di acasă, ca adecă să nul mai smintesc pe tovarășul meu P... în ôrele sale de repetiții. Ședusem cu densusul mai bine de unu an de dișe, și n'am avut cu el altu cuvântu, decât numai bun, căci era un om cult și cum dișeu, forte de omenia; apoi după cum cunoscu, avea și ban pururea destu, nu sciu, dela corepetiții, ori dela ai séi? Corespondența purta multe, căci mai u

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciul biroului de coresp. din Pesta.)

Königraetz, 6 Septembrie. Căpitănelul districtual a anulat concluderea reprezentanței comunale din Nechowitz relativ la acordarea cetățeniei de onoare lui Strossmayer, fiindcă acesta nu este cetățean austriac.

București, 6 Septembrie. Ministrul de război general Vădescu pleacă în 12 Septembrie n. la Viena, ca să tracteze cu fabrica din Steyer, pentru prefacerea pușcilor actuale ale armatei române în pușci de calibru mic cu repetiție, eventual să comande și praf fără fum.

Pojun, 7 Septembrie. Dunărea crește continuu. Schela din mijlocul dela clădirea podului stă să cadă.

Viena, 6 Septembrie. Apa crește potop neconținut în Dunărea cea mare și în canal. Dela depositul cel mare două magazine au fost rupte de apă. Localitățile sunt inundate.

Kremp, 6 Septembrie. Câmpul și Taja s'au răvășit, făcând mari pustii. Zwettl este amenințat, Schwarzenau e inundat deja.

Praga, 6 Septembrie. Apa scade.

Tesch, 6 Septembrie. Elba a crescut din nou cu un metru. Situațiunea este îngrozitoare.

Dresda, 6 Septembrie. Apa amenință tot mai mult. Valurile Elbei fac mai multe lacuri. La Bodenbach s'au spart degețuri și cincisprezece oameni de pe ele s'au înecat.

Correspondența „Gaz. Trans.“

Băile Herculane, în 16/23 August, 1890.

Prea Stimate Domnule Receptor!

De cumva vre-o penă mai desteră nu vă va fi făcut raportul mai detaliat despre ținerea adunării generale a „Reuniunii Învățătorilor români gr. or din diecesă Caransebeșului“ ținută în Caransebeș și a „Fondului teatral“ ținută în Orșova — subscrișul participând la ambele adunări, imi iau voie a vă face prin acesta un raport despre decurgerea ambelor adunări, rugându-vă să binevoiți a-i da loc în prea prețuita fîi „Gazeta Transilvaniei“, ce o redediați.

Joi în 8/20 August a. c. s'au ținut adunarea generală a XX-a a „Reuniunii Învățătorilor rom. gr. ort. din întreaga diecesă a Caransebeșului“ în următorul mod:

La 9¹/₂ ore a mers tot publicul la biserică din morminți, unde sunt înmormântate rămășițele pămîntesci ale neuitatului Episcop Ioan Popasu, fostul patron al acestei reuniuni, și care după marele Andrei este același Episcop, care mai mult decît toți a îngrijit pentru cultivarea învățătorilor și printr'înșii a poporului român din diecesă sa, — prin introducerea și susținerea conferințelor învățătoresc, apoi prin înființarea acestei reuniuni s'au calificat învățătorii din această diecesă astfel încît după chiar însuși veteranul nostru V. Babeș, care fiind prezent la această adunare ni-a spus franc, că de mulți ani de când urmăresc pașii tuturor reuniunilor învățătoresc și sporul, ce se produce în școlile române din întreaga noastră țară, d-sa a aflat, că școlile din această diecesă sunt cele mai bune, concurîndu cu orice școlă din patria noastră.

După invocarea sfîntului spirit s'au celebrat și părăsă pentru neuitatul nostru Episcop Ioan Popasu — prin prea O. D. Protopop Andrei Ghidiu și Simion Popescu actuali profesori la univ. din București și mai mulți preoți, la care parastas a participat circa 100 învățători. Se vedea, că la mulți le curg lacrimi din ochi la această pioasă amintire.

După acesta toți învățătorii am mers în corpore la casa „Comuniunii de avere“ unde în spațioasă sală avese se țin adunarea. S'au ales apoi o deputațiune constătoare din fruntașii reuniunii: S. Velovan, M. Tapu, I. Marcu Fiștia și S. Albu, care avese să invite pe Ilustritatea Sa D. Episcop Nicolae Popea, spre a lua parte la adunare.

Cu această ocaziune, prin președintele reuniunii I. Velovan, s'au prezentat Ilustrității Sale și diploma de membru onorar al acestei reuniuni, spîndu-i-se: că reuniunea după usul ei istoric privește pe Episcopii acestei diecesă de patroni ai ei, prin urmare rogă pe Ilustritatea sa să binevoiască a primi acest titlu de patron și a veni în mijlocul adunării.

Ilustritatea sa primesce cu plăcere și promite, că numai de cît va veni în mijlocul adunării.

Afară de învățători se mai aflară de față și Domni V. Babeș și Suttag, inspectorul regesc de școlă din comitatul nostru; Prea cuvioșia sa protopopelul F. Musta, prea on. d-nu protop. A. Ghidiu și Spec. D. I. Nemoianu, primarul orașului; referenții Ionaș și Barzu și încă mulți preoți și alți onorații din prejur.

Intrîndu Ilustritatea sa în adunare a fost întâmpinat cu „să trăiască“. După acesta valorosul președinte Stefan Velovan, prin o cuvîntare foarte

nimerită face istoricul de 20 ani al acestei reuniuni, arătîndu câte piedeci a trebuit să întâmpine această societate în aceste două decenii, d-er de vro câțiva ani a ajuns tot mai aproape de chemarea ei, ocupîndu-se tot mai mult de afacerile ei pedagogice didactice.

D-lu primar al orașului I. Nemoianu salută în numele orașenilor din Caransebeș adunarea în cel mai călduros mod.

Tot așa și părintele protopop Ghidiu, ca președinte al comitetului arangiator salută adunarea cu cuvinte foarte bine alese.

După acestea trecîndu-se la ordinea zilei s'au citit prin primul notar Ioan I. Marcu raportul comitetului despre activitatea sa din anul 1889/90. S'au citit apoi raportul Cassarului și al bibliotecarului — și îndată s'au ales comisiunile îndatinate.

Ilustritatea Sa D. Episcop a dăruit reuniunii 100 fl. spîndu-ne cu părere de rău, că trebuie să plece nu mai decît la Budapesta și nu va putea lua parte la ședințele viitoare.

Fiind timpul înaintat D-lu președinte ridică ședința, anunțînd a 2-a ședință la 5 ore d. a.

S'au ținut apoi prînd comun în grădina „Lichtneckert“, la care au luat parte circa 80 persoane; la această mesă beutura trabuincioasă ni-s'a dat din partea orașului Caransebeș. — Se înțelege că n'au lipsit nici toastele îndatinate.

În a doua ședință s'au ținut disertațiunile și anume: 1. D-lu învățător Melencovic, contra pedepselor în școlă. 2. d-lu Pruneș a disertat, contra premierilor la esamene. 3. d-lu învățător Vuia ne-a citit, biografia marelui apostol român din Bănătu A. Diaconovic Loga fostul profesor de pedagogie în Arad, și mai târziu inspector de școlă în fosta graniță militară din Bănătu. Această biografie înșestrată cu data și numerii tuturor diplomelor referitoare la întreprinderile acestui mare Român — a fost cu mult zel și ostentă cules de disertantele. În fine se propune: că de ore-ce acest bărbat mare Român, care tocmai aci în Caransebeș a fost născut și înmormîntat, și care n'are nici măcar o cruciuliță simplă la mormîntul său, „Reuniunea învățătorilor din diecesă Caransebeșului“ este mai înteu chemată a face ceva spre eternizarea acestui apostol al Românilor din Banat. Adunarea între aplause voteză spre acest scop 100 fl., luîndu concluză: ca să se mai colecteze și în diecesă spre acest sacru scop; așteptăm, că și Reuniunile suror din Timișoara și Arad vor binevoi și ele a-și face datorița în această cauză.

Vineri la 9¹/₂ ore s'au continuat ședința referîndu raportorii comisiunilor.

S'au compus apoi bugetul pro 1890/91. A urmat apoi restaurarea — care s'au făcut sub conducerea d-lui V. Babeș — S'au ales cu aclamație toți oficialii și comitetul cel vechiu. S'au hotărît apoi ca adunarea generală viitoare să se țină în Orșova — mai alegîndu-se o comisiune pentru verificarea protocolului. Cu acestea fiind eshauriată programa, D-lu președinte prin o cuvîntare potrivită încheie ședința.

De aci plecau la Orșova, ca să asisteze și la adunarea „Fondului de teatru“ care era anunțată pe Duminecă în 12/24 August a. c. Ajuns la gara din Caransebeș — găsesc vestitul cor din Chiseteu — cu domnul conducător Șepețanu, preot, fiind de față și învățătorul.

După ce li-am făcut cunoscînta i-am rugat să-mi facă puțin loc în cupeul lor, și mai fiind încă un loc gol m'am urcat — asociîndu-mă la călătoria cu dîșii. Am avut ocaziune a cunosc membrii acestui cor laudat mai de aproape și mărturisesc că li-am admirat inteligența și istețimea lor.

Ajunși la Orșova la 7¹/₂ ore seara, comitetul arangiator a întâmpinat corul la gară puindu-i la dispoziție atatea trăsuri câte i trebuia — de unde a fost condus la hotelul „Cerbule de aur“, unde avea să se țină adunarea.

Președintele comitetului arangiator, bravul Român, avocatul Călcinară, care are cel mai mare merit la succesul acestei adunări, a primit la sine pe președintele Asociațiunii prea stimulat veteran d-lu V. Babeș, care au condus adunarea fiind rugat de d-lu I. Vulcanu al substitui.

Duminecă la dorința președintelui, am mers la 9¹/₂ ore la biserică, unde ni-a încîntat corul din Chiseteu cu răspunsurile dela St. liturgie, care s'au celebrat de prea on. d-lu protopop M. Popovicu.

După finirea liturgiei publicul s'au adunat în spațioasă sală dela „Cerbule de aur“ de unde au fost emisă o comisiune de trei, ca să invite pe prea stimulatul d. președinte, carele sosind numai decît în mijlocul adunării a fost întâmpinat cu urări de „să trăiască“. După aceea s'au ales 2 notari în persoanele d-lor dr. Novacu și teologul absolut Corcia.

D-lu președinte a rostit o cuvîntare foarte importantă — despre înființarea teatrelor, punînd în asemănare înființarea teatrului unguresc, care ideie s'au ivit înainte cu 100 ani — arătînd că: pe când la noi ideea de a înființa teatru cum și sprijinul material a purces numai dela inteligență — pe atunci la Maghiari tocmai contrarul s'au întimplat — căci la ei poporul fără sprijinul inteligenței a lucrat cătră ajunge-

tote dinetele îi aducea curierul scrisori dela poșta.

Intr'atîta nu'mi prea venia la socotă să locuesc cu dîșul împreună, fiind că era lunic și tot dîșuna pe lună plină se scula noaptea, când lucia luna prin ferăstră, umbla prin casă cu ochii deschiși, își desfăcea cufărul și își înșira cărțile și scrisorile, ce le avea pe podelă, se uita la ele fără a dice ceva și după vre-o câteva minute le punea erăși la loc, închidea cufărul și se culca. A doua zi nu soia nimica din cele ce a făcut noaptea trecută. D-eră aștepta oară nesciîndu eu de patima lui și vîdîndu-l suită după sobă, pe care sta redimat pe cote, își ținea ochii holbați și țintit prin ferăstră la lună, mă cam spăria și îl chemai: „Domnule P...ski!“ El bietul căd jos, suspină greu, căci se lovise de podele, se duse la patul său, fără a'mi dice un cuvînt; însă a doua zi imi spuse de bola sa, numindu-o inofensivă și mă rugă să n'am nici o grijă, pentru-că se scolară și face câte ceva; mie nu'mi va face nimica, numai să nu'l strig pe nume și să nu'l ză-

hăesc întru nimica. După aceea aflai că'i așa și mă deprinsei cu umblările lui nocturne, care imi făcără opera „Somnabula“ cu atât mai interesantă, încît de câte ori se presenta cea operă la teatru, nici odată nu lipsiam, gîndindu-mă, cănd aujiam fermecătorea'i musică și vedeam răpitorele'i situații, și la bietul meu tovarăș de locuință . . .

Veniră esamenele de vîră și trecusem deja unul din ele. Profesorul de estetică mai ținea însă auditorilor săi „prelegeri generale“, adecă recapitulări despre întregul obiect ce se cere la esamen. Mă aflam la o atare prelegere, cănd vîdui, că pedelul (servitorul școlii) umblă printre studenți — eram la două sute, ordinari și extraordinari — și caută pe cineva cu o epistolă în mînă. Mă vede, vine iute la mine și'mi dă scrisoarea; o desigleză: ea era dela translatorul gubernial de limba română, Bortnicu, care éta ce'mi scria:

„D-le G... Aici în Otelul d'Angletere se află incognito Domnul Moldovei M. St. care merge în întâmpinarea D-omnei sale, care vine dela Paris. A

trimese la mine, ca să viu la el și să'i fiu astăzi „cicerone“ pe la însemnătățile din oraș. Imi pare rău, că nu-l pot servi, fiind-că am căpătut o stafetă de pe moșiile generalului (rusu) Bughiachin al căroră comisar, cum scii sunt eu și se cere, ca să viu pe loc într'acolo, că s'ar fi rîsculat țerani în contra posesorilor. Mergi deci d-ta la numitul otel, dă-ți sîma cu epistola acesta, și de te va primi, fi în locul meu. Vodă e la No. 3, sub numele „M. St., Grande Boyare de Moldavie“.

Lăsaiu prelegerea la o parte și alergai acasă. Aci găsi erăși o mulțime de tineri, între cari erau și colegi d'ai mei, după familia „comiți“, „baroni“ și „mazili“; er conlocitorul meu P. era în mînă cu o carte, ca tot-deauna mai nainte. Mă scusai, imi schimbai striele și mă dusei la otelul „d'Angletere“.

Portierul imi dîșe însă, că n'are nimeni voie a intra la No. 3. Eu îi răspunsei, că sunt chemat și am legitimațiunea. Atunci merse el cu mine înăuntru cu reșavul ce-i dădusem, apoi eși curîndu cu un tîner, care ținea

epistola în mînă și cu o față veselă mă întrebă, de-să român? La afirmațiunea mea mă introduse într'un cabinet, acolo mă mai întrebă, că de unde-s și cu ce mă ocup ai în Lemberg? După ce îi răspunsei la toate întrebările, intră prin o ușă, de unde mai apoi eși, trase clopoțelul și dîșe celui venit, să i-se gătescă trăsura și să tragă la scară.

Până cănd acesta urmă, tînerul elegant mă mai întrebă unele și altele de prin Lemberg și apoi un om în livree aducîndu-i șcirea, că trăsura e gata m rse de spuse acesta Domnitorului, care îndată și eși îmbrăcat în civil și'mi dîșe cu oreși-care bunăvoință:

„Să mergem! d-er încătră mai întâi? Să-mi arăți unde residează arhiducele guvernor, apoi generalul țerii. apoi pôte este aici arsenalul, palatul deosebite, stabilimente, institute însemnate, cabinete de naturalii, fiscalii, bibliotecă și altele ceva, ce ar fi vrednice de vîdut?“

„Da, Măria Vostră,“ răspunsei eu, „sunt“, și plecai după Vodă.

Umblăm pe unde ceruse Dom

rea acestui nobil scop. Ni-a mai spus, că teatrul e școala intuitivă, prin care în mod moderat se combate viciul și se laudă morala, durere însă, că la deschidere a fost puțin publică. Dintre preoți și învățători n'am vădit nici unul. Causa după cum sunt informat este afurisita de neînțelegere, ce de vre-o 3—4 ani s'a lățit între conducătorii de frunte ai acestui opid.

S'a cetit apoi raportul comitetului din care se vede, că averea fondului teatral a ajuns la însemnata sumă de 54,000 fl. și numai puțin ani și vom dispune de un venit anual din care se va pute ajutama începerea teatrului român.

S'a ales apoi comisiunile: a) Revizitoare de socoteli în persoanele D-lor: Baiașu, Vioreanu, Maiorul Achimescu, M. Țiapu și T. Hentzu. b) O comisiune pentru înscrierea de membrii noi și c) o comisiune, care era însărcinată cu revizuirea raportului general; cu acesta s'a însărcinată și comisiunea de sub a).

Fiind timpul înaintat s'a ridicat ședința anunțându-se cea următoare pe mâine și la ora 9 1/2.

După amiază la 3 ore s'a făcut excursiune pe Dunăre până la „Adacale” unde au mers și veteranul d. președinte, era la 6 ore ne-am întors pe drumul de țară cu trăsurile, care comitetul arangiator ni-le-a pus la dispoziție.

Sera au jucat coriștii din Chiseteu „Ruga din Chiseteu” după care au urmat concertul dat tot de ei, și în fine balul.

Pe cât de puțin publică a fost la deschidere, pe atât de multă era acum câtă nu mai încăpeau în sala cea mare și odăile laterale. Au fost din România foarte mulți; — publicul neromân din Orșova încă a fost bine reprezentat. De prin comunele din jur nici acum nu s'a prea vădit cei chiamați a reprezenta cauzele noastre române. Se pare că o letargie a intrat între Români din aceste părți.

Diletanții coriști din Chiseteu au jucat piesa „Ruga din Chiseteu” de I. Vulcan, foarte bine, câtă credeai că sunt într'adevăr toți teatraliști de profesiune. Ce s'a mai făcut de concertul ce a urmat după teatru, căci On. public are deja cunoștință că primul și cel mai puternic Cor din Bănat este cel din Chiseteu, din al cărui sină au ieșit până acum vre-o 10 măștrii de cor, cari mergând erna în toate părțile unde sunt poftiți — în decurs de 2—3 luni înființază alte coruri.

Corul acesta a cântat vre-o trei cântece populare din România, ce acum le-a învățat dela vestitul *Musicescu*, conducătorul corului metropolitan din

Iași. Aceste piese multă ne-au încântat și aplausele nu mai aveau finit. A urmat apoi danțul, care a durat până în dor.

Ședința ultimă s'a ținut la 10 ore — care după exhaurierea programei a fost închisă la 12 ore între urări de „să trăiescă.” Un învățător.

Manevrele armatei române.

Etă în trăsuri generale, după „Adverbul” programul manevrelor:

Cuarterul general. Comandantul Diviziei, General de Brigadă *C. Budișteanu*. Șeful de Statu-Major, Locot.-Colonel *M. Groza*. Comandantul artileriei, Locot.-Colonel *C. Crătescu*. Comandantul cavaleriei, Locot.-Colonel *D. Negelă*. Șeful Intendanței, Sub-Intendant *Sebastian*. Șeful serviciului medical, Medic de Divizie *Zorileanu*. Ofițer de Statu-Major, Căpitan *Gheorghiu*. Pretor, Căpitan *Raletă*. Ofițer de ordonanță din rezervă Sub-Loc. *Baranga Savovici Alexandru* și *Văcărescu Rh. Radu*.

Trupele. *Brigada I de infanterie*. Comandant Colonelul *Papadopulo*. Regimentul I compus din două batalioane din regimentul al 8-lea de linie și unul din al 21 dorobanți, Comandant Colonelul *C. Candiano*. Regimentul II compus din un batalion din regimentul 30 dorobanți, un batalion din regimentul 28 dorobanți, Comandant Colonelul *Comăneanu*.

Brigada II-a de infanterie. Comandant Colonelul *Măldărescu*. Regimentul I compus din două batalioane din regimentul 4 de linie și un batalion din regimentul 6 dorobanți, Comandant Colonelul *Gorjan*. Regimentul II compus din un batalion din regimentul 4 dorobanți, un batalion din regimentul 5 dorobanți și un batalion din regimentul 20 dorobanți, Comandant Colonelul *Jarca*.

Cavaleria. Regimentul 10 călărași, Comandant Locotenent-Colonelul *D. Negelă*.

Artileria. Două baterii din regimentul 6 artilerie și două baterii din regimentul 2 artilerie. Comandant Locot.-Colonelul *Crătescu*.

Geniu. O companie de săpători, comandant căpitanul *Vlădescu*.

Coloana de munte. O semi-colonă de muniții de infanterie și una de artilerie.

Ambulanța divisionară. Secția I, comandant locot. *Costa-Foru* din rezervă și Secția II-a, comandant locot. *Bălăceanu Grigorie* din rezervă.

Mobilizarea. Mobilizarea diviziei se va face pe ziua de 1 Septembrie, er concentrarea și manevrele vor dura 30 de zile, în care nu intră zilele de concentrare și desconcentrare.

Efectivele trupelor, ce vor lua parte

la concentrare și manevre vor fi cele prevăzute în tabelele de efective deja înaintate. Pentru complectarea acestor efective, corpurile de trupe vor chema rezerviștii și contingentele active după cum urmează:

Infanteria de linie va chema rezerviștii dela 1882 până la 1887 inclusiv.

Batalioanele de dorobanți se vor apropia de efectivul notat în tabloul de efective, adăugându la efectivul companiilor permanente ale fiă-cărui regiment efectivul dat de concentrarea contingentelor 1888 și 1887. Er în casă de neajungere vor pute conchema și din contingentul 1886.

Efectivul regimentelor de călărași se vor complectă, adăugându la efectivul escadranelor permanente și efectivele contingentelor 1888 și 1887. Efectivul artileriei se va complectă concentrându rezerviștii din contingentele 1883 și 1885.

Semi-coloana de muniții de artilerie va fi mobilizată de regimentul 6-lea de artilerie; er Semi-coloana de muniții de infanterie va fi mobilizată de regimentul 2 artilerie.

Pentru complectarea efectivelor acestor semi-colone de muniții regimentele de artilerie respective vor chema rezerviștii ai artileriei din contingentele 1883 și 1885. Ambulanța divisionară va fi mobilizată de compania a 2-a sanitară.

Fiă-care regiment de manevră va ave un drapel și o singură musică, astfel cum este indicat în ordinea de bătaie.

Pentru înhămarea semi-colonelor de muniții și a ambulanțelor divisionare, se vor lua cai disponibili ai artileriei și ai Trenului, care, în casă de ajungere, se va ave recursu la caii de rechiziție.

Tema manevrelor. O Divisiă inamică înainteză pe linia Craiova-Slatina-Pitești asupra Bucureștilor.

O Divisiă română este pornită din București, pentru a se opune înaintării inamicului și se ocupe Piteștii.

Acestă temă generală se sub-împarte în trei zile de luptă, care sunt: ziua de 27 Septembrie, recunoșterea poziției inamicului; ziua de 28 Septembrie, atacul poziției Piteștilor, atac, care nu reușește, și ziua de 29 Septembrie, divisiă primesce atacul inamicului, lu respinge și îl dislocă după pozițiile sale dela Pitești. În zilele de 24, 25 și 26 Septembrie trupele Diviziei vor executa marșul spre Pitești. În ziua de 30 Septembrie va ave loc revista și defilarea trupelor.

Divisiă va manevra după ordinele și direcția d-lui Comandant al Diviziei de manevră, căruia i-se lasă totă inițiativa

pentru executarea temei semnălată, luându dispozițiunile ce va crede mai nimerite, atât pentru formarea colonelor de marș, cât și pentru lupta propriu zisă.

Marșurile, ce vor ave de executat trupele din tabăra de instrucție, spre terenul de manevre, se vor face cunoscute prin un ordin ulterior.

Se va distribui din vreme comandantilor de brigadă și regimente harta terenului unde vor ave loc manevrele pe scala de 1/20000.

Muniții. Fiă-care infanterist va întrebuința câte 150 cartușe în tot timpul manevrei. Trupelul de cavalerie se vor distribui câte 60 cartușe. De fiă-care tun se va da câte 150 obuze.

Administrația. Pe tot timpul concentrării și manevrelor, alocația de hrană a omenilor se fixează la (45) patru-deci și cinci bani pe zi; er rația va fi aceea a timpului de pace. Vinul se va da numai în zilele, ce se va hotăr prin ordin, plătindu-se din economiile realitate la ordinul trupe.

Populațiunea capitalei București.

Cetimă în „Timpul”

Iarna trecută înaintea sărbătorilor Crăciunului și anului nou primăria capitalei, cu o activitate demă de totă lauda, a făcut recensământul populației Bucureștilor. Fiă-care și aduce aminte de tablourile împărțite prin fiă-care casă, în care tablouri fiă-care locuitor al capitalei trebuia să însemneze numărul membrilor familiei lui și al omenilor de serviciu, profesiuni, grad de cultură, religione, naționalitate etc.

Aceste tablouri au fost culese până în ziua de 26 Decembrie 1889 și apoi funcționarii speciali au fost însărcinați cu clasarea lor și cu facerea statisticeii populației capitalei.

Etă rezultatul acestui recensământ culesu după listele oficiale ale comunei: Numărul total al populației capitalei e de 194,633 suflete, în care intră și militarii din garnizoana București în număr de 8,794. Capii de familie sunt în număr de 45,001, er membri, familiei 115,319. Împărțită după sexu această populațiune s'a găsit că sunt 104,699 bărbați și 90,934 femei, 101,118 locuitori, în care intră și copiii și adolescenții, sunt născătoriți; 67,873 căsătoriți, 14,451 văduvi, 1,276 divorțați.

După instrucțiune populațiunea capitalei se împarte în: 60,389 locuitori cari au clase primare, 20,935 cu superioră clasă primară, 102,970 fără știință de carte. Său dacă scedem copiii până la etatea de 7 ani, cari nu frecuentază școlile, avem fără știință de carte, 16,96 la sută din populația totală bărbați și

nul și pe unde pricepu eu, că ilu va interesa, apoi ne întorserăm la otel tocmai pe la patru d. a. Coborindu-se Vodă din cupeu, imi duse să mai vină la opt, să mergem la teatru.

Venii și merserăm, acum era și tinărul cu noi. Se întâmplase, că era pe atunci vestitul tragedian Ludovic Löwe dela burgteatru din Viena la Lemberg și da ca ôspe reprezentațiunii în noul teatru al contelui Scarbek. Pentru sera aceea era anunțată tragedia „Egmont”. Abia intră în loge, Vodă privind împrejur, mă întrebă, cine-i în cutare și cela? și în fine, după ce intră un ofițer tinăr cu un general bătrân în loja Curții, mă întrebă, cine-să aceia? Li răspusei, că tinărul ofițer e prințul de Modena, un nepot al arhiducelui guvernor; er generalul, șambelanul lui, contele Defour.

În actul întâiu, nu sciu care scenă, când adevă grefierul Vansen dice pîrgarilor, că regentul lor, ducele de brabant trebuie să le fiă un Domnitor bun și credincios, observai, că Vodă își încordeză auzul, plecându-se peste

balustrada lojei; er când pîrgarii bruxelien strigară: „libertate și privilegii!” mă întrebă Vodă cu glasul pe jumătate, der cu un veditu dispreț:

„Ce, ce dicit aceia?”

„Dicit”, răspusei eu, că „ceru libertate și privilegii lor de meseriași.”

De aici încolo vădui, că Vodă era apatic pentru toate cele ce urmară pe scenă, și că numai vorbele și atitudinea ducelui de Alba par'că ilu învesei ceva. Târziu după unspre-dece se sfîrși reprezentațiunea și întorși la otel, tinărul imi aduse dela Vodă un onorariu destul de munificent. — Mă dusei de acolo încă în cafeneaua studenților universitari și de acolo acasă.

Iraclie Porumbescu.

Poesii populare.

Vai de mine multă doră duc
Colea sera când mă culă,
Dimineța când mă scolă
Aflu'mi sinul plin de doră,
De doră dela bădișor.

Frunză verde pomă brumată

Vine'mi dorul din altă sată,
Imi pune mâna la capă
Și mă n'trebă, că ce facă?

Asera și altă sera
M'a cercat dorul pe-afară,
De mă cercă și la nopte,
Totă datoră isă cu o morțe.

Frunză verde erbă creță
Intr'e doră de dimineță,
M'a cuprins un dor și jela
De doruțulu mândrii mele.

Când veniai bade la noi
Eram florea floriloră,
Drăguța fecioriloră,
Și umblam din mână 'n mână
Ca cârligul la fântână.
De când bade mai urit
Fața mi-s'a vestețit,
Mi-s'a vestețit fața
Cum vestețese iarba,
Care o tai cu cōsa.

Cine n'are omuț dragă
Până-i lumea îi totă betegă*)

*) betegă=morboșă.

Eu mă sciu Dōmne pe mine
Până-i lumea nu mi-i bine.

Bădiță cu ochii verți
Tōtă nopte te viseză,
Mă trezesc, nu te găsecă,
Cu perina mă sfădescă
Și de păreți o trănescă.

Măi bădiță pui de crin
Țucuți dragostea din sină,
N'auți tu cum eu suspin?
Nu suspin, că mi-i pre bine,
Ci suspin de doră de tine,
Nu suspin că mi-i ușoră,
Ci suspin că stau să moră
După tine bădișor.

Scii tu bade ce dicesă
Când la noi pe prag ședeai
Și cu mine povesteai:
Dragostea noastră cea dragă
Cu noi în pământ se bagă?
Scii tu bade scii tu era,
Ce mi-ai povestit în iarnă,
Când la noi cu dragă ședeai,
Tu din gară așa grăiai:
Noi atunci că ne-om lăsa

24. 99 la sută femei. Etă acum statistica locuitorilor capitalei după naționalitate: Români 137,448, Greci 1,711, Sârbi 408, Bulgari 1,057, Ruși 478, Francezi 666, Italieni 677, Prusieni 450, Germani 10,442, Unguri 11,222, Belgieni 145, Elvețieni 247, Englezi 112, Ebrei 17,044, Turci 299, alte naționalități 4,543.

Sub raportul naționalității Români sunt de 8 ori mai mulți decât Israelii și de 12 ori mai mulți decât Ungurii. După religie populația capitalei se împarte: De religie ortodoxă 135,112, catolică 17,212, protestanți 7,185, armână 381, lipovăni 4, mohamedani 263, israeliti 23,887, liberi cugetători 150, de religie necunoscută 1,545.

Sub raportul etății, locuitorii clasai în 3 grupuri principale dă rezultatul următor: Dela naștere până la 15 ani 55,915, dela 16 până la 55 ani 110,979, dela 55 ani în sus 15,868, de unde conchidem, că copiii până la 15 ani impliniți dau un contingent aproape a 3-a parte, compteză mai multă din jumătate populației.

După datele statistice din 1889 copiii de ambe sexe, cari au frecventat școlile primare din capitală, se ureă la cifra de 9.186, din cari 5.575 băieți și 3.611 fete.

Etă acum diferite rezultate ale recensământelor populației capitalei în diferite timpuri:

După o catagrafiă anterioară recensământului general din 1859—1860 populația capitalei era de 102,454. După recensământul din anul 1859 până la 1860 populația s'a urcat la cifra de 121,734. După recensământul comunal din anul 1878, populația a fost de 177,646 și în fine, precum am arătat la începutul articolului, actualmente populația a crescut și se ridică la 194,633 suflete.

Caracterul.*)

I. Formarea caracterului. Influența cărților și a operelor de artă.

Bine condus, pte și arta să exerciteze o influență salutară, când operele de artă reprezintă frumosul spiritual, ceea ce e problema lor. Frumosul fizic (trupesc) pte să înriurească numai stricăcios asupra unei moralități, care nu este destul de solidă. Vieț să respire ariile frumoase! dize Schiller. Opera de artă trebuie să aibă vieț, idee și suflet, ca și poezia, ca și omul însuși, decă voiesce să lucre cu succes.

*) După Smiles-Rudow. A se vedé Nr. 171 alu „Gaz. Trans.” din anul curent.

și încă idei cât se pte de bune, curate și înalte.

Și și atunci arta ca mijloc de creștere are numai o valoare secundară, ceea ce se vede și de acolo, că atunci când în Grecia și Roma nouă arta ajunge în cea mai mare floare ea mergea mână în mână cu decăderea morală a poporului.

4. Influența ce-o are școla vieții.

(Experiență, muncă, cercare.)

Nu numai în școla vieții pte omul să-și câștige experiența, pe care o putem numi înțelepciunea practică, față cu înțelepciunea, ce și-o câștigă omul din cărți. Povețele și îndreptările sunt de sigur folosite: dér fără de influența și cunoștința adevăratei vieți sunt și rămân nerodite. Trebuie să stăm față și să ne lovim de faptele cele neschimbăcioase și reale, pentru ca caracterul nostru să câștige o tărie, ce nu n-o pte da nici cetirea cărților, nici meditațiunea, ci numai conlucrarea și venirea în atingere cu omenii, cum sunt ei în faptă.

Pentru ca omul să s'arete că i harnic, se cere înainte de tôte, ca în mijlocul muncii sale dîlnice, să stea neclătit pe picioarele lui față cu ori-ce ispite și ademeniri și să dovedescă, că are puterea de a lucra și a suferi. Fiecare om trebuie să contribuiescă cu puterea sa la munca și la truda omenirii, căci la din contră atât indiviții cât și întregul ar suferi.

Nu numai aici lucrând împreună cu alții și pentru alții, ne câștigăm experiență; aici în cercul datorilor noastre învățăm disciplina muncii, pațiența, îngrijirea și perseverența, cari formeză și întăresc caracterul. Aici întărim și piedecile, irităriile și ademenirile, cari dau întregii vieți timbrul său, după cum ne purtăm față cu ele; c'ună cuvânt, aici trecem prin școla cea mare, în care învățăm cu mult mai mult decât între cei patru pereți ai odăii noastre de lucru, ori ai mănăstirii.

Atingerea cu alți omeni este neapărat de lipsă și pentru aceea, ca să se cunoască omul pe sine. Numai pe cunoștința de sine se pte întemeia și adevărata prețuire de sine, fără de care omul devine îngâmfat și arogant.

Swift dize: Niciodată n'a ju-

cată un rol prost acela, care s'a cunoscut bine pe sine însuși; și nici odată unul, care nu s'a cunoscut pe sine însuși, n'a jucat un rol cum se căde.

Cunosc-te pe tine însuși! era de aceea marele cuvânt, ce l'au scris Grecii deasupra renumitului lor templu dela Delphi, cuvânt pe care Socrate de pildă și l'au făcut de problemă a vieții sale.

Și în faptă această facultate este neapărată pentru fiecare, care voiesce să facă ceva, sau să fiă ceva în vieț. Ea este și prima recerință, pentru ca omul să-și pte forma o proprie convingere. Scii prea bine ceea ce poți; până când nu vei pute face ceva însemnat, nu vei afla liniștea internă.

Cel ce voiesce să învețe prin experiență, nu se va crede nici odată așa de sus, ca să nu cêră dela nimeni ajutor. Acela, care se crede mult mai înțelept, decât ca să învețe dela alții, nu va pute săvârși niciodată fapte mari și bune. Trebuie să fim întotdeauna cu capul și cu inima deschisă și să nu ne rușinăm niciodată de-a învăța dela cei ce sunt mai buni și mai înțelepți ca noi.

Cel care are experiență se va sili a judeca corect lucrurile și împrejurările. Ceea ce numim noi mintea sănătoasă a omului, este în cea mai mare parte numai rezultatul experienței, bine folosite, de tôte zilele. Acesta nu pretinde atât de mare însușire, cât mai mult pațiență, trezire și atențiune. Hazlitt a observat, că cei mai cu minte omeni sunt omeni de afaceri și de lume, cari judecă după cele ce ved și aud, judecă cu calcul dat, er nu cu calcul închipuit.

Din cauza acestă femeile au de multe ori mai multă minte sănătoasă, decât bărbații, pentru că au mai puține prejudeții, prin urmare au cap deschis, care vede lucrurile, cum cun. Observațiunile lor sunt mai agere, sêmțimintele lor sunt mai vii, tôte ființa lor este mai practică. De aceea femeile scii să tracteze pe alții corect, așa că femei, cari se par a ave puține facultăți spirituale de multeori conduc pe bărbații cei mai înderțnici. Pope dize despre regina Maria, soția lui Wiliam III, forte nemerit, că ea n'are cultură științifică, dér are prudență, ce cum-penesce mai mult ca tôte.

(Va urma.)

ECONOMIA.

Folosul bulgărilor.

Țerani noștri adeseori fac lucrurile de-a înderatele. Așa se întâmplă între altele și cu grăpatul; ei grapă tîmna locurile și le mărunțesc atât de tare, încât cred, că voiesc să sê-mene în ele cêpă, sau alte legume; er primăvera le lasă brușose. Lucrul ar trebui să fiă tocmai întors. Dêr ce să faci? așa este, și decă vrem ca să fiă altcum, trebuie să învățăm și să luminăm pe popor. Vom vorbi dér despre folosul bulgărilor (brușilor).

Mai întăiu să răspundem la întrebarea: pentru-ce grăpăm noi pământurile?

Scopul ce-l avem, când grăpăm pământurile, pte fi diferit, și anume pământurile le grăpăm, pentru-ca să sfărăm gliile și bulgării, să oblim locul, să acoperim sêmența, sau pentru-ca să stîrpinim buruienile.

Pământurile năsipose le putem grăpa în ori și ce stare, în stare umedă, sau în stare uscată, fiind-că în aceste pământuri grapa prinde destul de bine. Celelalte soiuri de pământuri, dér mai cu sêmă pământurile lutose și argilose, grele, le putem mărunți, stărma și obli bine cu grapa numai atunci, decă nu sunt nici prea umede și nici prea uscate.

Decă pământurile sunt prea umede, grapa le jeruie; er decă sunt uscate, grapa nu pte sparge și mărunți bulgării. Pământurile trebuiesc mărunțite bine cu grapa și cu tăvălucul numai la sêmăturile de primăvară; la sêmăturile de tîmna din contră este stricăcios a mărunți pământul prea tare. Un proverb dize: *cu câtă este pământul mai brușos, cu atâtă este spiculul mai bonos*; er alt proverb dize: *cine sparge tîmna un bruș de pe loc, acela aruncă o pâne întregă în foc*. Proverbele acestea nu s'au născut numai așa din flor de euc, ci ele s'au născut în urma unei experiențe îndelungate. Decă tîmna, după sêmănat și grăpat, pământul este acoperit cu bulgări de mărimea pumnului, sêmăturile nu înghetă și nu pier prestă iernă, ci din ele se devoltă mai bine, cresc mai tare, se fac mai mari și mai puternice și dau rod cu multă mai bună, decât atunci când mărunțim și facem pământul prea țerinos.

Sêmăturile de tîmna se pot strica peste ernă din două cauze: sau că plantele înghetă din pricina gerului, sau apoi primăvera, când se desghetă pământul, plantele tinere rămân golasă cu rēdăcină cu tot, și fiind rēdăcinile eșite din pământ, ele se uscă și bucatele pier. Plantele rămase prestă

Cum popii biserica
Și jidovii holerca?

*

Frunză verde și una
Atunci mândro te-oi lua
Când mă-ta o sêmăna
Holdă verde de sêcară
Imprejur pe lângă țeră....
Atunci mândro te-oi lua
Decă mă-ta-o sêmăna
Strat de mac în virf de ac, de
De-i vedea că macu cresce
Atunci trage-a mea nădejde,
Și tînjala cea de boi
Când va face pere moi,
Și tînjala dela junci
Când a face pere dulce,
Când a face plopul pere
Și răchita vișinele.

*

De urit m'am tot temut,
Dêr mi-a fost orēnduit,
De urit m'am ferit tare,
Dêr mi-a căcut în carare.

*

Urit mi-i focu 'lă bată
Nu mi-a fost dragă nici odată,
Urit mi-i focu 'lă scie

Nu mi-a fost dragă nici întăie.
Dă-mă maică celui drag
Nu lăcomi la iosag,
Că iosagu-i trecător,
Dar uritu-i stătător.

*

Dis-ai bade, dis-ai căne,
Că n'ai dragă ca pe mine,
Dêr tu așa te-ai purtat
De cu dēnsa te am aflat,
Te am aflat cu ea pe mână
N'ai av somn și hodină,
Te-am aflat cu ea pe brațe
N'ai av somn și vieț.

*

Maică la inima mea
Este-un rât și-o fântănea,
Rātu-i făcut de urât
Fântăna de năcaz mult.

*

Frunză verde de saseu
Da-ți-ar mândră Dumneșeu
Numai ce și-oi pofti eu,
Să umbli tot pe uliță
Cu oia după jintiță,
Pe rădore după flori
Nebunind după feciori.

*

Ajungă-te mândră-ajungă,
Ajungă-te dor cu drag
Să șești tôte ziua 'n prag
Cu așa băgată 'n ac.
Să nu poți mândră străpunge
Până-i suspina și plânge,
Doră și-i aduce sminte
De ale noastre cuvinte
Ce le-am avut mai 'nainte.

*

— Bradule, molivule,
Ce te legini așa tare
Fără vânt, fără răcore?
— Dêr cum nu m'oiu legena?

După mine vor veni
Cimermani dela Vișauă
Cu securi, cu firesuă
Și m'or tăia drănițore
Și m'or face temnițoră
Și-or robi fete feciore
Și fecior fără mustațe
Cari învață-a strînge'n brațe.

*

Pe cel pod de dunăriță
Merg-o față fecioriță,
Cisme roșii încălțându,
Pole dalbe scuturându.
— Slobodi față cunună

Pe ochi său pe sprincenă,
Că de nu-o vei slobodi
Mulți voinici vei potopi.
— Ba eu nu-o oi slobodi
Și decă s'or potopi,
Că măicuța m'a făcut
In pranic de Duminecă
Pe-un prăguț de biserică
Și m'a spălat cu cucută
Ca să fiu la toți plăcută,
Ca laptele, pruncilor,
Ca otava, boilor,
Ca pipierul, Grecilor,
Ca tămăia, popilor.

*

Turturica-i turturea
Încă și face voiă rea
Când își perde soția;
In codri se pustiesce,
Crēnga verde o feresce,
Pe uscată odihnesce
Și de-acolo încă sboră,
La fântăna limpedoră,
O tulbură și-apoi bea,
C'asa-i inima în ea

*

De ași hori tot de vigan *

*) voiă bună

ernă golașe nu pierd, decât primăvera, când se desghetă pământul, sau după o ploicie, bulgării de pe loc se macină și acoperă rădăcinile ieșite din pământ cu țărână. Pe la noi gerul mare nu se nasce din pricină, că pământul ar da dela sine (ar radia) totă căldura, ci se nasce mai cu seamă în urma vânturilor reci de nord și de nordost. Contra vântului rece scimă cu toții, că ne putem apăra, scuti, decât ne putem adăposti, după un zid, după o casă, sau după un alt obiect, care împedecă vântul și nu-l lasă să pătrundă la noi. Totuși astfel apăra și bulgării plantele cele mici dintre ei contra frigului.

Cel mai bun scut contra gerului îl au plantele, dela zăpadă. Dér decât se întâmplă, când ninge sau îndată după aceea, se încep a bate un vânt mare, vântul duce, spulberă zăpada de pe locurile plane și plantele rămân descoperite și pot îngheța. Fiind însă locul bulgăros, acesta nu se poate întâmpla; zăpada dintre bulgări rămâne pe loc și apăra plantele contra gerului.

Bulgării măresc în mod însemnat și suprafața pământului, a locului, și anume cu atât mai mult o măresc, cu cât sunt mai mulți bulgări pe loc. Suprafața pământului se află neîntrerupt în atingere cu aerul. Când plouă ceva mai tare, o parte din bulgări se mărunțesc, se întăresc, cade pe loc și se nasce o nouă suprafață; la o a doua ploie se întâmplă aceeași. Pământul, desfăcut de pe bulgări, care sub înrăriră aerului a devenit mai roditor, primind dela el amoniac și alte substanțe nutritive, se așază în jurul rădăcinii plantelor de ernă; rădăcinile se acoperă cu pământ mai mult, și plantele încep a prinde rădăcinii noi și în pământul cel roditor. Având plantele rădăcinii mai multe, se pot nutri mai bine, devin mai puternice și în sfârșit dau rodă mai bună decât atunci, când pământul nu este bulgăros.

Din cauzele amintite mai sus se nu măruntim pământul toamna prea tare, decât nu suntem siliți a face acesta pte din altă cauză, oi de câte ori ne iartă împrejurările să-l lăsam negrapat, sau cel mult să-l grăpăm numai așa, ca să rămână bulgări de mărimea pământului.

Proverbe și învățături.

Nu te însoți cu cine nu ești în stare a te trage de pter.

Pădesce gâscele, când le spovedește vulpea, și când le predică lupul.

Pățania nebunilor e învățarea înțelepților.

Nu ași mai hori șohană,
Dér horesc de supărat
C'asa mie mi-a fost dat.

Birăule, birăule,
Pörte-ți mâța căruța,
S'ți möră birăița,
S' te mance temnița,
Că n'ai umblat cu dreptate
Și mi-ai pus borneu pe spate.

Când ți-am fost maică mai dulce
M'a jurat nēmțul sub cruce,
Când ți-am fost maică mai dragă,
M'a jurat nēmțul sub steg.

Nēmțule cum nu ți-i jele
Vedendă sânge pe curele
Mergendă din spatele mele?
Nēmțule cum nu ți-i greu
Că veți sânge pe ciacău
Mergendă din căpșoru meu?

Pentru ochii tăi Măria
Lăsa boii'n câmp să măia,

Fărina diavolului curend trece
în țărițe.

Cine câștigă cu nedreptate,
risipește cu vrășmașul.

Cine edifică casă cu suspine streline
nu-i vor vițui nepoții într'nsa.

Mai bun e un iepure în
blid, decât doi în câmp.

Pe cel cutezător îl ajută
norocul.

Prinde iepurele, apoi alergă
după cerb.

Cine se teme tare de vânt,
se nu mērgă pe mare, și cine se
teme de brumă, nu planteze vii.

Omul inteligent nici e fri-
cos, nici peste măsură cutezător.

Care ar voi ca nici-odată să
nu piērdă, cu greu va dobēdi
ceva.

Fă ce se cade, apoi speră.

Neunirea nimicesce și cufundă
în rușine pe trați, ér unirea îi
inalță și îi glorifică.

Și la șorece este multă mire.

Cine mi-se lingusește mai
mult decât ce s'a îndatinat,
sau m'a înșelat, sau voește a mē
înșela.

Nu în mult se cuprinde bi-
nele.

Omul cel rău între cei buni,
nu e alta decât lup între oi.

Bărbatul vrednic nici-odată
nu e nenobil.

Care scie trăi și conversa cu
toți ómenii, cēră numai, că i vom
da cămașa din spate.

Adu-ți aminte de cele de pe
urmă ale tale și nu vei păcătui
în veci.

Și pământul cel bun fiind
negrijit se bălăcește.

A câștiga cu omenia și a în-
trebuința cu minte, a face bine,
siesi și altora, acesta e virtute.

Când se face Țiganul împē-
rat spēndură și pe tată-sēu.

Maimuța-i maimuța, de va fi
și'n mătase.

Pentru ochii tăi Părăscă
Lăsa boii'n câmp să pască.

Hai lele să ne iubim
La luat să nu gândim,
De luat suntem de, arte
Ca și Clușul de Orade.

Așa-i portul fetelor
Ca și portu merelor:
Mērul până-i verde 'n mēr
Tuturor li-i drag de el,
Decă mēru 'nbetrānesce
Pică jos și putre de ce
Nimēnu nu i trebuesce.

Hop, hop, hop, nānașu-i schiop
Lelea-i surdă, badea orb.

Lelea lungă cât o jördă
Bună-ar fi de ciuhă 'n holdă,
Lelea mică scurtă grōsă
Bună-ar fi talpă la casă.

culese de Iuliu Moldovan.

Care națiuni între sine nu se
iubesc nici se stimēză, nebu-
nesce, cred, că-le vor iubi și
stima alții.

Sfaturile celor răi și vicleni,
sunt și mai rele.

Avut ai lăsat fiul tău când
l'ai lăsat înțelept și bun.

Nu este frumoasă, care urăște
pe cea urită.

Adă-ți aminte de pāne și de
sare.

Inzadar se va arăta cine-va,
că e de viță mare, decât el e ne-
trebnic.

Ori cum se facă cineva, nu pōte
plăce la toți.

Find muritor, nu cugeta mai
pe sus de om.

Cine voește, ca alții să fiă
drepti cătră dēnsul, fiă și el
așa cătră ei.

Sfătuesce-te încet, dér sfir-
sesce ce afii de bine curēnd.

Impunsătura de purece nici
ucide, nici învenineză, totuși nu
place nimēnu.

culese de G. M.

Din traista cu minciunile.

Jurământul Țiganului.

Cutare Român se jiniua pe un
Țigan, că acesta i-ar fi aflat căpēstrul
și că i-l ar fi dus cu epă cu tot. Pe
acestă temei fu tirit 'naintea judei
să se desvinovățesc.

„Sfredelă Tocilă“ dīse judele cătră
Țigan, — „ești jinit, că ai furat epă
cutăruia omi; cum vei adeveri, că ești
nevinovat?“

„Acēsta o adevēscă el“ — rēspun-
se Țiganul, „că eu oi aduce mătur-
rii o sută, cari nu sciu de ea.“

„Bine, bine, Țigane, dēria sēmă, că
te tragem la jurământ, decât nu spui
tot.“

„Apoi, că trageți-mē, că eu oi jura
și pe cărnații dumitale, sēră-i epă cui
o veduți ochii.“

MULTE ȘI DE TOTE.

Date statistice.

Oficiul central statistic internat-
ional din Pesta a publicat după di-
ferite puncte de vedere, o consemnare
asupra raporturilor de mortalitate în 29
orașe ale Ungariei, în 9 orașe sudice ale
Europei și în 2 orașe ale Africei pentru
anul 1889.

După acēstă consemnare, raporturile
de mortalitate ale orașului Brașov, se
înfățșeză în genere ca foarte favorabile
și cifra întregi mortalității, cu streinii
morți aci cu tot, este de 22.5 la 1000
de locuitori.

Brașovul ocupă în rândul orașe-
lor amintite alți treilea loc. Mai mică
e cifra mortalității în Alba-regală cu
20.6 și în Oedenburg cu 22.2 la 1000.

În celelalte orașe cifra mortalității
ni-se presentă astfel: Budapesta 29.4,
Seghedin 24.5, Teresiopole 31.1, Dobri-
tin 27.4, Pojun 32.9, Checchemet
26.4, Arad 31.4, Timișora 37.7, Cașovia
28.1, Ciaba 33.1 Oradea-mare 39.6, Clu-
șiu 36.5, Mișcolț 33.9, Kunfelegyhaza
35.0; Nyiregyháza 38.2/10; Jaurinul
(Raab) 28.3/10 Viena 24.2, Praga 27.5,
Triest 25.4, Cracovia 30.3, Petersburg 28.3,
Odesa 26.0, Serajevo 39.2, Bucuresc
26.0, Cairo 48.7, Alesandria 40.2.

Decă se ia în considerare mortali-
tatea cea mare a copiilor în cei dintēu
ani ai vieții, atunci se vin 1000
morți în anul expirat în Brașov 24.36
casuri de mōrte între copii. — Într-

orașele Ungariei, Brașovul ocupă alți
doilea loc, numai Oedenburg are o mai
mică mortalitate între copii, anume
23.73.

În Pesta cifra e 27.85, în Seghe-
din 32.59, în Dobrițin 46.11, în Po-
jun 29.69, în Oradea-mare 33.79, în
Clușiu 28.83, în Țegled 38.47, în Miș-
colț 39.68, în Viena 26.62, în Praga
22.75, în Triest 24.71, în Petersburg
27.19, în Odesa 31.96, în Bucuresc
29.90 în Serajevo 21.39, Cairo 35.66 în
Alexandria 35.45.

Nu mai puțin se ilustră raportu-
rile igienice ale unui lpt și mortali-
tatea în el prin ivirea de bole infectă-
tore. În rândul întēu se ivesc: casuri
de mōrte de diferită, tifus, tuberculosă,
socotindu-se la 10,000 locuitori.

În Brașov se vin casuri de mōrte
de diferită 4.19, în Budapesta 13.91
Pojun 10.38, Dobrițin 4.77 Oradea-
mare 8.9, Clușiu 7.10, Viena 1.09, Praga
3.36, Petersburg 2.43, Bucuresc 1.69
Cairo 4.41, Alesandria 1.60.

Casuri de mōrte de tifus se vin,
la 10000 locuitori socotindu-se, în Bra-
șov 2.90, în Budapesta 8.52, în Dobri-
țin 4.59, în Pojun 2.04, în Țegled
12.27, în Oradea mare 5.09, în Clușiu
5.48, în Viena 1.27, în Praga 3.59, în
Triest 1.58, în Serajevo 11.85, în Pe-
tersburg 2.43, în Bucuresc 5.68, în Cairo
28.23, în Alexandria 18.28.

Casuri de mōrte de tuberculosă
sunt, la 10,000 locuitori, socotindu-se,
în Brașov 31.29, în Budapesta 53.99,
în Seghedin 47.39, în Dobrițin 32.85,
în Pojun 58.40, în Timișora 63.68, în
Cașovia 56.77, în Oradea mare 47.36
în Ciaba 59.25, în Clușiu 45.16, în Miș-
colț 32.92, în Kunfelegyhaza 119.53,
în Jaurinul (Raab) 50.22, în Viena 53.95,
în Praga 53.45, în Cracovia 59.02, în
Serajevo 61.86, în Petersburg 42.55, în
Bucuresc 27.77, în Cairo 137.94, în
Alexandria 77.96.

Esercții de cugetare.

Inspectorul școlar cercetă odată
o școlă. În școlă era mare liniște, pen-
tru-că învățătorul adormise dimpreună
cu școlarii.

„Ce faceți aici?“ întrebă inspec-
torul.

— „Avem esercții de cugetare“,
rēspunse învățătorul, care se pomeni,
când întră inspectorul în școlă.

Traducere nimerită

Un școlar traduse textul la-
tin: *Præsentē medico nihil nocet*, în mo-
dul următor:

„Presenturile nu strică medicului.“

Nu s'a întâplată nici o nenorocire.

Un învățător află, că un școlar
a sărutat pe o școlăriță. Învățătorul
le spuse școlarilor, că acesta nu se cu-
vine, este lucru urit și se nu mai facă,
că se pōte întâpla vre-o nenorocire.
La acestea rēspunse școlarul:

„Tata sărută în fiesce-care și pe
mama și totu nu s'a întâplată nici o
nenorocire.“

Și pescii?

Învățătorul spuse școlarilor, că
pe timpul potopului s'au înecat toți
ómenii și tōte animalele. Atunci îl in-
trebă un școlar:

„Pescii înecă s'au înecat?“

Așteptă puțintel.

Un învățător mergea la preum-
blare cu un prietin al său. Ajungend
la o casă dīce învățătorul cătră prietin:
Așteptă puțintel aici, mē duc, că am
o oră de instrucția.

O cunoște din vedute.

Învățătorul: „Cum se chiamă
litera acēsta, Gbiță?“

Școlarul: „Din vedute o cu-
nosec, dér numele i-l'am uitat.“

INCUNOSCIINȚARE.

Cu ziua de 1 Septemvire v. sub- sorisa deschidă în Braşov un internat de fete, care au trecut de 12 ani, cu următorul program:

Industria și economia casii: Torsulă, Țesutul, Văpsitul, Cusutul, Croitul, Chindisulă, Impletitul, Bucătaria Spă- latulă, Călcatul.

Învățământul: Religiunea, Limbile: română, germană și maghiară, Istoria și Geografia patriei, Aritmetica, Caligrafia, Musica vocală.

Întreținerea unei fetei costă pe luna 12 fl.; pentru această sumă elevele pri- mesc întreaga întreținere.

Fia-care elevă trebuie să aducă cu sine rechizitele necesare pentru așter- nută.

Maria Belu Strada Castelului 33.

Loteria „Reuniunii femeilor române din Torontalu.”

Consemnarea numerilor, cari în 24 Augustu a. c. cu ocaziunea aranjării sor- țirilor în favoarea edificării și a fondului Școlilor gr. orient. din Sân-Nicolaulă mare în 24 Augustu a. c. sub supravegherea au- torităților politice au fost trase cu câș- tigiuri:

Stergura 44, nota de cetire 94, țin- nător de perie 97, șervete de tasă 102, vasu da tutun 300, șervete de tasă 561, șervete fine de tasă 637, năframă de gătă femeescă 666, sarcină de epistole 870, vasu de tutun 890, ștergura 957, ștergura de lucsu 966, servisu de punciu 1003, sandale de salonu-opinci 1021, sar- cină de epistole 1051, vasu de flori 1188, perină de ace 1201, covor de masă 1211, ștergura brodată 1212, șfesnicu 1220, carte legată de lucsu 1236, vasu de ce- nușă 1297, corfă de pâne 1246, căruța 1508, sticlă de vinu 1574, șervete de tasă 1627, stelagiu de orologiu 1630, cămașe fem. br. cu aur. 1686, oglindă 1694, ventaru 1788, țiuător de perie 1903, 3 tăiere de uiağă 1906, ștergura 1997, carte 2083, carte in legătură de lucsu 2117, mesaiu de mătase 2157, hamuri și frêne 2160, șervete de tasă 2208, sandale (opinci) 2255, corfă pentru bilete 2303, stergura 2318, șatulă de juvele 2344, tasă de castane 2359, corfă pentru bilete 2404, tața de lemn 2405, pugilaru 2406, sandale mici (opinci) 2416, carte in le- gătură de lucsu 2421, 3 tăiere de uiağă 2448, țiuător de sugări și cenușă 2738, pocalu de uiağă 2823, mappă de scrisu brodată 2823, țiuător de cenușă 3032, șatulă de mănui 3069, carte in legă- tură de lucsu 3078, ștergura 3081, figură de ghipsu 3092, vasu de flori 3185, tața de aschii 3353, ștergura 3435, călțuni mici de lână 346, stelagiu de orologiu 3529, carte in legătură de lucsu 3539, corfă de pâne 3516, țiuător de perie 3544, 3 năframă fine 3664, vase de flori 3682, carte 3863, guleru de cămașă fem. 3936, servisu de vinarsu 3951, tața de lemn 4239, rosă artificiosă 4289, carte 4465 opregu 4654, șervete de tasă 4667, carte 4756, tablou 4763, 2 pocale de flori 4783, pocalu de flori 4875, țiuător de ace și degetar 5023, perină de ace 5030, carte 5057, vasu de cenușă 5061, 3 note de pianu 5068, călimăru 5156, 3 tăiere de flori 5167, opregu 5168, tasă de po- cale brodată 5300, vase de flori 5436, carte in legătură de lucsu 5537, țiuător de sugări 5592, tața brodată 5731, vasu de flori 5772, opregu 5845, ventaru 5945, carte de epistole 6053, covor de masă 6289, carte 6332, tasă de lucsu 6435, carte in legătură de lucsu 6462, vasu de flori 6520, sarcină de epistole 6590, cătrintă 6655, bibliă germană 6747, ștergura 6814, servetă de tasă 6879, presă de cărți de jocu 6897, carte 6928, șatulă de năframă 6963, țiuător de cenușă 6997, țiuător de aprindele 7027, țiuător de sugări 7043, acoperișu de castanii 7244, scule pentru lucru de mână 7266, pocalu 7271, tața 7350, țiuător de cenușă 7359, carte de

lucsu 7378, 3 piese de musică 7406, ser- visu pentru vinarsu 7461, șervetă 7495, șatulă de bilete 7508, călimăru 7561, ștergura 7567, ștergura 7578, șervetă de tasă 7608, țiuător de degetar 7629, ser- visu de cafea 7680, carte in legătură de lucsu 7737, șervetă de tasă 7739, servisu finu de tea 7782, ștergura brodată 7908, felinaru 7914, pocalu 7922, țiuător de degetar 8955, măsură de lapte 8074, ștergura 8126, 3 tase 8206, șervetă de tasă 8258, șatulă de farbur 8290, vasu de tutun 8344, covor de masă 8568, țiuător de ștergure 8646, bumbi pentru manșete 6652, carte 8706, țiuător pentru ștergure de prafu 8793, ștergura 9031, tasă de castanii 9180, călimăru 9271, peptaru 9300, tablou micu in oleu 9345, Block notes 9364, covor de masă 9620, ștergura 9765, șervetă de tasă 9852, co- voru de masă 9854, țiuător de cenușă 10079, stelagiu de orologiu 10162, pan- tofi brodați 10184, carte 10230, țiuător de perie 10246, țiuător de cenușă 10303, carte 10404, servisu de vinarsu 10706, perină p. sofa 10777, ștulă de bilete 10804, șervete de tasă 10819, mappă de scrisu 10841, vasu de tutun 10910, tasă de lucsu 11005, ștergura 11099, tasă de ouș 11305, ștergura 11401, pantofi de catifea 11417, corfă de lucru 11440, țiu- toru de cenușă 11502, corfă de măr- gele 11548, sarcină de epistole 11630, carte 11631, ornamentu de părete 11633, corfă de mână 11667, carte de lucsu 11757, vase de flori 11816, carte 11955, vasu de zaharu 12090, ștergura 12098, călimăru 12206, paharu de flori, 12273, ștergura 12287, șervetă de tața 12308, șervetă de tața 12315, șervetă de tața 12517, țiuător de țigări și aprindele 12541, veriga p. șervetă 12571, corfă de bilete 12622, umbraru de lampă 12688, haine de princi 12823, șatulă de bilete 13140, șervetă de tasă 13245, vasu p. casu 13271, cătrintă albă 13722, carte 13806, ornamentu de masă 14021, carte 14186, șatulă de săpunu 14291, vaca șviteriană 14323 uiağă de vinu 14590, corfă de pâne chinesă 15053, țiuător de degetar 15263, șervetă 15310, carte legată de lucsu 15534, țiuător de aprindele 15615 tața de lemn 15657, carte legată de lucsu 15894, servisu de cafea 15919, corfă de masă 15998, corfă de lucru de mână 16217, țiuător de cenușă 16266, perină de ace 16304, covor de masă 16305, clopoțelu de masă 16314, cătrintă 16320, sipcă de sugări 16367, șatulă de ju- vele 17099, corfă de pâne chinesă 17246, tablou mare in oleu 17457, șatulă de juvele 17585, 6 tase de cafea neagră acoperișu de castanii 17626, tața 17680, carte legată de lucsu 17827, tața de lampă 17862, tața de lampă 18116, servisu de cafea 18144, covor finu de masă 18263, șervetă de tasă 19073, țiuător de cenușă 19170, clopoțelu de chiliă 19485, șa- tulă de bilete 197623, carte de epistole 19989. Suma 240 obiecte.

Calendarul săptămânii. Augustu are 31 zile. Table with columns for dates and names: 26. M. Adrian și Natalia, 27. Cuv. Pimeu, 28. Cuv. Moise Arap., 29. (f) Tăter. cap. sf. Ión, 30. SS. p. Ales. Ión și Pav., 31. Brăula Preacuratei, 1. Sept. Cuv. Simeon S. Ida.

Tergul de rimători din Steinbruch. La 2 Sept. n. starea rimătorilor a fost de 155.398 capete, la 3 Sept. au intrat 1066 capete și au eșit 2130 rămânând la 3 Sept. un număr de 154.334 capete. — Se notează: marfa un- gurescă veche, grea dela 43 1/2 cr. până la 44 cr. marfa ungrescă tineră grea dela 45 cr. până la 45 1/2 cr., de mijlocu dela 45 1/2 cr. până la 46 1/2 cr. — ușor dela 47 1/2 cr. până la 48 1/2 cr. — Marfa țărănescă grea dela — până la — cr. — de mijlocu dela 45 cr. până la 46 — cr. ușor dela 47 1/2 cr. până la 48 1/2 cr. — Marfa de România, de Bákony grea dela — cr. până la — cr. tran- sito mijlocu grea dela — cr. până la — cr. insă transito ușor dela — cr. până la — cr. transio dto țeposă grea dela — cr. până la — cr. transito mijlocu dela — cr. până la — cr. îngrășați cu cucuruz dela — cr. până la — cr., îngrășați cu ghindă dela — cr. până la — cr. Cântăriți a gară cu 4 1/2.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 4 Sept. n. 1890.

Table with columns: Săminte, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr., dela, până. Includes rows for Grâu Bănățeneșcu, Grâu dela Tisa, Grâu de Pesta, etc.

Bursa din Bucuresci din 22 Aug. v.

Table with columns: Valori, %/100, St. 1000. Includes rows for Rentă română perpetuă 1875, Rentă română amortisabilă, etc.

Cursul pietei Braşovului

Table with columns: Valori, Cump, Vând. Includes rows for Banca Națion. ult. div. 82.15, Dacia-România ult. div. 35 lei, etc.

Cursul losurilor private din 14 Aug.

Table with columns: Valori, Cump, Vând. Includes rows for Basilica, Creditu, Clary 40 fl. m. c., Navig. pe Dunăre, etc.

Cursul la bursa de Viera

Table with columns: Valori, Cursul. Includes rows for Rentă de aur 4%, Rentă de hârtie 5%, Imprumutul căilor ferate ungare, etc.

LICEUL „LUMINA“

Fondat la 1867 in BUCURESCI, CALEA RAHOVEI, 46. Școala noastră cu 1 Septemvire a. c. și-a complectat toate clasele liceale, având și o secțiune preparatorie de ba- calaureat, sub conducerea și garanția morală a profesorilor publici aci notați: Gr. G. Tocilescu, inspectoru generalu de școle și profesor universitar. C. D. Dumitrescu, profes. universitar. Davidu Emanoilu, „ „ D. Negreanu, „ „ Nicolae Barbu, profesor la Sf. Sava. Ioană Otescu, „ „ Lazaru. Ioană Cliniciu, „ „ Lazaru. George Comanu, „ „ M. Bravu. Lupu Antonescu la școala de institutori. D. R. Cordescu vechiu profesor la școala de institutori. Prețurile fixe și forte reduse sunt pe an: I. Pentru bacalaurat: intern 1200, semi-intern 800, estern 700 lei. II. Pentru liceu: intern 1000, semi-intern 800, estern 600 lei. III. Pentru gimnasiu: intern 800, semi-intern 600, estern 400 lei. IV. Pentru cursul primar: intern 600, semi-intern 400, estern 200 lei. D. R. Cordescu, Gr. G. Tocilescu, director. institutului. directoru de studiu.

Abonamente

„GAZETA TRANSILVANIEI“. se potu face ori-cand pe langă condi- ționile următoare: Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl. pe șese luni 6 fl., pe unu an 12 fl. Pentru România și străinătate: pe trei luni 10 franci, pe șese luni 20 franci, pe unu an 40 franci. Abonamente la numerele cu data de Duminică: Pentru Austro-Ungaria: pe an 2 fl., pe șese luni 1 fl. Pentru România și străinătate: pe an 8 franci, pe șese luni 4 franci. Abonarea se pote face mai ușor și mai repede prin mandate postale. Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“. Editoru și re-lactoru responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Unu învățacelu

in etate de 14 ani minimum — cunoscătoru de una limbă străină pe lângă cea maternă, cu 4 clase normale, séu capitale absolvate — află de locu aplicare în prăvălia de manufactură a subscribului.

Orăștia, în 26 Augustu 1890.

George Baciu,
comerciantu.

412,2—2

LECTIUNI DE PIAN.

Subsemnata aduce la cunoscinta onor. publică, că primesce elevi și eleve atât începătorii cât și mai înaintați spre instruire la pianu cu condițiuni foarte convenabile.

Elena I. Mantsu.

Strada orfaniloru No. 7.

Strada Scheiloru No. 134.

417,3—2

Pentru

REPARATURI ȘI ACORDARE

DE

PIANURİ

se recomandă

cu distincă stimă

IOHANN STROBEL

Strada Orfaniloru No. 19

[Str. Scheiloru].

421,2-1

Verfälschte schwarze Seide.

Man verbrenne ein Musterchen des Stoffes von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Echte, rein gefärbte Seide fränfelt sofort zusammen, verlässt bald und hinterlässt wenig Asche von ganz hellbräunlicher Farbe. — Verfälschte Seide (die leicht speckig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schußfäden“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff erschwert), und hinterlässt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegensatz zur echten Seide nicht fränfelt, sondern krümmt. Gedrückt man die Asche der echten Seide, so zerfällt sie, die der verfälschten nicht. Das Seidenfabrik-Depot von **G. Henneberg** (K. u. K. Hofliefer.), **Zürich** versendet gern Muster von seinen echten Seidenstoffen an Jedermann, und liefert einzelne Roben und ganze Stücke porto- und zollfrei in's Haus.

AVISÜ.

Mi iau voiă a aduce la cunoscinta onor. publică precumă am redusă prețurile dela următoarele opuri ce le am în edițiune:

Basmele Românilorü No. 1-12 à 1 cr.

Dariu, Arionu, cu 16 ilustrațiuni legat 30 cr., broș. 25 cr.

— Miculu rugătoru, legat à 10 cr., broșatü à 8 cr.

— Miculu cântăretü în biserică leg. 10 cr. broș. 8 cr.

Făgărășian, Fisica, legată 35 cr., broșată 30 cr.

Moldovan S., Istoria Ungariei, legată 25 cr., broșată 20 cr.

Cu distincă stimă

H. ZEIDNER.

409,3—2

Sz. 4239—1890 tkvi.

420,1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Badea Konstantin végrehajthatónak Navrea volt ferje Badea Paraszchiva végrehajtható szenvedő elleni 85 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajthatási ügyében: brassói kir. törvényszék területén lévő Brassó város területén fekvő brassói 7572 sz. tjkvben A+3922 és 3923 hr. sz. a. foglalt ingatlanra az árverést 1185 frt. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890 évi Szeptember hó 25-ik napján ezen tkvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozóik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX t. cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1890 évi Május hó 17-án.

A kir. törvényszék mint tkvi. hatóság.

Unu tineru

cu 4 clase gimnasiale

se primesce ca elevu in farmacia A. Stenner din Focșani (România).

422,3—1

„CANNABINA“

(Trypium)

Invențiune foarte prețioasă.

Premiată adeseori.

Efectulu ei siguru și lecuirea ei radicală sunt recunoscute atât în țera caru și în străinătate. Se întrebuințează cu succes strălucitu și siguru contra tururilor bôlelor secrete, fiă cât de învechite, speciificate în prospectele speciale, care se trimitu la cerere gratisu și franco.

Prețurile preparatelorü de „Cannabina“ suntü: 1 sticlă mică cu picături 2 fl. 50 cr. O doză întreagă pentru bărbați 5 fl. 1 sticlă pentru injecțiune 50 cr., și în sticle de câte 1—2 fl.

Pentru femei preparate speciale pentru întrebuințarea internă și esternă contra bôlelorü seculare cu descrierea de întrebuințare.

Tôte aceste medicamente se potü comanda prin mandatü postalü séu cu rambursă la singurulü fabricantü și proprietarü alü „Cannabinei“:

Andrei Széles de Zagony

farmacistü în Algyógy (Transilvania).

Espeđițiune postală dîlnică.

423,20-1

Numere singuratices din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potü cumpëra în tutungeria **I. Gross**, și în librăria **Nicolae Ciurcu**.

FUNDATĂ ÎN 1888.

TIPOGRAFIA

FUNDATĂ ÎN 1888.

A. MUREȘIANU

BRAȘOVÜ, PIAȚA MARE No. 22.

Acestü stabilimentü este provăduțu cu cele mai nouë mijloce tehnice și asortatü cu totü felulu de caractere de litere din cele mai moderne, este pusü în pozițiune de a putea esecuta ori-ce comande cu promptitudine și acurateță, precum:

CĂRȚI DE SCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

IMPRIMATE ARTISTICE
ÎN AURÜ, ARGINTÜ ȘI COLORİ.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
PENTRU TÔTE SPECILE DE SERVICIURİ.

TARIFE COMERCIALE,

INDUSTRIALE, de HOTELURİ și RESTAURANTE.

COMPTURİ, ADRESE, CIRCULARE, SCRISORİ, CUVERTE,
PREȚURİ-CURENTE ȘI DIVERSE ANUNCIURİ.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNTĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORİ.

BILETE DE INMORMENTĂRI.

Comandele eventuale se primescū în biuroulü tipografiei, Brașovü, piața mare Nr. 22, etagiulü I, cătră stradă. Comandele din afară rugămü a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovü.